

Ανάδειξη της Περιοχής σε Φυσιολατρικό-Πολιτιστικό Πάρκο

Η ελληνική φύση και οι πολλές περιοχές natura με την οποία εστέφθη από την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι εν τέλει η κύρια αιτία που άνθισε ο πολιτισμός σ' αυτόν το γεωγραφικό χώρο σε διάφορες περιόδους. Η Ελλάδα, η Κρήτη και ιδιαίτερα αυτή η περιοχή συνιστά ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα καλλιεργημένου περιβάλλοντος, cultural landscape. Το αυτονόητο με αυτήν την τόσο πλούσια σε οικολογικό και πολιτισμικό φορτίο περιοχή θα ήταν να αναδειχθεί σε παγκόσμιας έλξης φυσιολατρικό και πολιτιστικό πάρκο, έναν προνομιακό βωμό αναστοχασμού των ευαίσθητων της γης, όσων αναζητούν αλλαγή του κυρίαρχου παγκοσμίως καταναλωτικού μοντέλου που οδηγεί με ταχείς ρυθμούς τον πλανήτη σε ξέρα. Δεν βρίσκει κανείς εύκολα τέτοιους τόπους για να προκαλέσουν τον επισκέπτη να δει τρόπους απεξάρτησης της ευτυχίας από την κατανάλωση, για να ξανασκεφτεί την έννοια της ύβρεως βάζοντας μέτρο σε όσα μπορεί να κατακτήσει, για να του δείξουν πως η αξία της φύσης δεν οφείλεται στην οικοπεδική ή χρηματιστηριακή της τιμή, αλλά στη δυνατότητά της να μας τρέφει, να μας διδάσκει και να μας εμπνέει ως μούσα, απ' την εποχή της Σαπφούς ως τον Ελύτη. Το κρητικό τοπίο υπήρξε διαχρονικά η καθολική ποίηση των κατοίκων του νησιού εξ απαλών ονύχων. Όσο είχαν τη σοφία να συνυπάρχουν αρμονικά μαζί του, αυτή η γη τους έδωσε τα μέσα να ζήσουν, να προκόψουν, να δημιουργήσουν ζηλευτό πολιτισμό, από τα μινωικά ανάκτορα ως τις μαντινιάδες. Τις τελευταίες δεκαετίες όμως που θέλησαν να την πουλήσουν τη γέμισαν πληγές, αλλά

πλήγιασαν κι ίδιοι μ' αυτό που αποκλήθηκε ανάπτυξη.

Σήμερα η πραγματική πρόκληση θα ήταν η Ελλάδα να αναδείξει αυτές τις περιοχές μέσα από μια οικονομία της αποκατάστασης των βλαμμένων τοπίων και μνημείων της και να τις προσφέρει στον πλανήτη, καθιστώντας το ταξίδι στην Ελλάδα και στην Κρήτη, τον πιο δημοφιλή προορισμό, να δημιουργήσει ποικίλες διαδρομές στις θάλασσες και τις στεριές της για να δείξει τους ποικίλους θησαυρούς της, από τα βότανα του Ιπποκράτη ως τα αρχαία θέατρα που -ελάχιστη παρηγοριά στους γκρίζους καιρούς μας - αποκαθιστά το ΔΙΑΖΩΜΑ του Σταύρου Μπένου. Σήμερα η πραγματική πρόκληση θα ήταν η Ελλάδα να βάλει τα δικά της αστέρια στον τουρισμό ενισχύοντας κατ' αρχήν την εντός οικισμών δόμηση, όπου ευάριθμοι ξένοι προστατεύουν περισσότερο τη δεύτερη πατρίδα τους, αλλά και ενισχύοντας εκείνες τις τουριστικές μονάδες που υιοθετούν και αναδεικνύουν μνημεία, διαδρομές, σπήλαια … Σήμερα η πραγματική πρόκληση για την Ελλάδα θα ήταν ακριβώς ένα fast track ανάδειξης των cultural landscape της θεσπίζοντας επιτέλους φορείς διαχείρισης στις περιοχές natura.

Αντ' αυτών όμως η Ελληνική πολιτεία, οικοπεδοποιεί και εκποιεί τη χώρα. Δεν έχει ούτε όραμα, ούτε σχέδιο. Αναζητά ιδιώτες, συχνά τυχάρπαστους, που δεν έχουν κάνει ποτέ πουθενά τίποτα για να τους δώσει όσα ιερά και όσια η παρακμή μας ονομάζει πλέον φιλέτα, αρκετά των οποίων κατά σατανική σύμπτωση ανήκουν στις ιερές μονές μας.

Σε λίγες μέρες η διαβούλευση για τον Κάβο Σίδερο τελειώνει. Ο δαιμονικός μύλος που διεκπεραιώνει την παρακμή μας όλα τα αλέθει. Νομοθεσία, διαφάνεια, επιστημονικό κύρος Ιδρυμάτων, πράσινες τεχνολογίες. Τρία μόνο παραδείγματα:

Ι. Είναι λογικό το ειδικό σχέδιο Χωρικής Ανάπτυξης Στρατηγικών Επενδύσεων (ΕΣΧΑΣΕ) που καταρτίζει η ΓΓΣΕ (Γενική Γραμματεία Στρατηγικών και Ιδιωτικών [sic] Επενδύσεων) μετά από απόφαση της ΔΕΣΕ (Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων) να αξιολογείται από τη ΣΜΠΕ (Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων) που εκπονεί ο ενδιαφερόμενος ιδιώτης; Είναι λογικό να ονομάζεται ένα σχέδιο στρατηγικό όταν αγνοεί αντίστοιχου μεγέθους επένδυση που προχωρεί σε γειτονική έκταση; Είναι εν τέλει λογικό η χωροταξία να είναι ιδιωτική υπόθεση;

II. Είναι λογικό σε μια περιοχή Natura που χαρακτηρίστηκε έτσι κυρίως από την χλωρίδα της να απομακρύνεται ακριβώς αυτή η χλωρίδα και να “μεταμοσχεύεται” άλλη, όπως παραδείγματος χάρη το γρασίδι του γκολφ και αυτό να αποκαλείται οικολογική διαχείριση με την πρόθυμη επιβεβαίωση σοβαρών κατά τα άλλα φορέων;

III. Είναι λογικό να προτείνεται ως καταλληλότερος τρόπος προστασίας μιας τέτοιας περιοχής από την υπερβόσκηση που προκαλούν τα γίδια της Μονής που διακατέχει την έκταση, η εκχώρησή της σε μια αμφιλεγόμενη ιδιωτική εταιρεία που επέλεξε με αμφιλεγόμενες διαδικασίες η ίδια η Μονή;

Δεν έχουμε αυταπάτες με τα περιθώρια της διαβούλευσης. Η μάχη θα δοθεί στο ΣτΕ όπου θα κριθεί η συνταγματικότητα των νόμων που δημιουργήθηκαν το τελευταίο διάστημα, ύστερα από την ιστορική απόφαση του 2009 που μας δικαίωσε ακυρώνοντας το προηγούμενο ακόμα πιο φαραωνικό εγχείρημα. Επαναλαμβάνω αυτούσιο σχόλιο της Μπέττυς Χατζηνικολάου, εμπειρογνώμονος σε θέματα του τουρισμού, της οποίας ζήτησα τη γνώμη "Τα ΕΣΧΑΔΑ και ΕΣΧΑΣΕ είναι ό,τι πιο τριτοκοσμικό και αντιπεριβαλλοντικό, ως νομοθετικό πλαίσιο. Όλα επιτρέπονται... Μπορεί να άλλαξε η νομική βάση, αλλ’ αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί κανείς να πολεμήσει τη δημιουργία μιας καταστροφικής επένδυσης, με ένδικα μέσα και πρώτα-πρώτα εγείροντας το θέμα της αντισυνταγματικότητας των ρυθμίσεων αυτών, που βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με την πάγια νομολογία του ΣτΕ σχετικά με το άρθρ.24”. Η μάχη όμως κυρίως θα κριθεί στο επίπεδο της πολιτικής και στις επικείμενες εκλογές. Ανάμεσα σε όσους πιστεύουν σε μια αυτοδιοίκηση που αντιμετωπίζει τον τόπο ως οικόπεδο και δίνει τα πάντα, γη, ύδωρ, σχεδιασμό και έλεγχο στον ιδιώτη και σε μια αυτοδιοίκηση που έχοντας όραμα και σχέδιο δίνει τη δυνατότητα του επιχειρείν, αλλά μέσα σε ένα σαφές πλαίσιο που προστατεύει την κοινωνία και το περιβάλλον.

Υπάρχει περιθώριο συμβιβασμού; Υπάρχει, ας αφήσουμε ήσυχες τις natura, ας τις προικίσουμε με ειδικές περιβαλλοντικές μελέτες και φορείς διαχείρισης και ας κάνουν τα γκέτο πολυτελείας και τα γκολφ τους σε άλλες περιοχές.

Για όσους θέλουν να δουν το θέμα πιο σοβαρά ας ρίξουν μια ματιά στα παρακάτω συνημμένα και ας ανοίξουν τους πολύ ενδιαφέροντες συνδέσμους που τεκμηριώνουν τόσο την βλαπτικότητα του εγχειρήματος, όσο και την μηδέποτε εξετασθείσα εναλλακτική πρόταση να αναδειχθεί η περιοχή σε φυσιολατρικό και πολιτιστικό πάρκο με πολλαπλάσια οφέλη για τη χώρα και την τοπική κοινωνία. Θα βρουν μεταξύ άλλων στοιχεία για τη σημασία της περιοχής (Dr Jennifer Moody & Prof Oliver Rackham, επιστολή έκκληση του Παγκόσμιου Αρχαιολογικού Κογκρέσσου στον τ. πρωθυπουργό Κ.Καραμανλή να αποτρέψει το σχεδιαζόμενο έργο, έκθεση των αποτελεσμάτων της παγκόσμιας κινητοποίησης που

ξεκίνησε μέσα από τον Guardian για να σωθεί η περιοχή, αλλά και την α-ποκαλυπτική έρευνα για την σύμβαση του Ιδρύματος Παναγία Ακρωτηριανή με την εταιρεία Loyalward)

Αντώ νης Ανηψητάκης
Επικεφαλής της ανεξάρτητης περιφερειακής κίνησης πολιτών
«ΜΙΑ ΚΡΗΤΗ, περιβάλλον - άνθρωπος»

Επισυνάπτονται:

1. Επίκαιρη Επερώτηση που κατέθεσε η ΜΙΑ ΚΡΗΤΗ για Τοπλού - Κάβο Σίδερο και τη διοργάνωση Διεθνούς Συνεδρίου από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ανατολικής Κρήτης και το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Κρήτης για την περιοχή που συζητήθηκε στο Περιφερειακό Συμβούλιο της 27-3-13, όπου απαντώντας ο Αντιπεριφερειάρχης Περιβάλλοντος είπε ότι στηρίζει το συνέδριο.
2. Το πρόγραμμα του συνεδρίου και η σχετική επιστολή που διακινούσε η οργανωτική επιτροπή. Σκοταδιστικοί κύκλοι ματαίωσαν το συνέδριο ακριβώς για να μη φανούν οι εναλλακτικές δυνατότητες της περιοχής, μεγάλη η ευθύνη της ΠΚ που υπαναχώρησε.
3. Μια αναλυτική παρουσίαση με ιστορική αναδρομή για τον αγώνα που έγινε και για την εναλλακτική προοπτική.